

bidrag til næringsstofhusholdningen og humuslagets opbygning. Meget gamle humuslag (mør, tørv) kan være af stor videnskabelig interesse og bør i en del tilfælde ikke forstyrres. Ved valg af kulturteknik bør jordbearbejdning derfor begrænses på sådanne jorder.

Større renafdrifter ved søer og og andre vådområder bør undgås. Gødskning bør undgås i nærheden af alle former for naturarealer.

Brugen af tunge skovmaskiner søges begrænset.

Sædvanligvis tilsigter skovdriften et varieret og stabilt skovbryn mod det åbne land.

Særlig på let jord bør sammenskabning eller afbrænding af kvas undgås, idet disse aktiviteter kan være medvirkende til en kraftig frigørelse af kvælstof.

Gamle nåletræer (skovfyr, østrigsk fyr, lærk m.v.) kan bevares som enkelttræer, hvor de ikke volder skade eller udgør en fare.

Sædvanligvis søges selvforyngelse i bøg gennemført. Indblanding af længelevende nåletræer i foryngelserne er ønskelig.

Smålokaliteter, der er velegnede voksesteder for ask, lind og andre danske løvtræer, bør udnyttes til disse træarter, evt. som holme eller indblanding. Hvor naturlig undervækst under lystræer ikke indfinder sig, underplantes med danske løvfældende arter. Enkelttræer og grupper af træer, især af eg, bevares til høj levealder, evt. så længe de er levedygtige. Specielt skånes redetræer, randtræer, træer langs veje og lignende.

Ellesumpe opretholdes, evt. ved stævning.

Åbne vandarealer bevares åbne, oprensnes og friholdes for forurening. Vandløb holdes gerne beskyggede.

Blødbundsarealer, der indgår i skovdriften, søges fortsat dyrket sådan, at de bedst muligt tjener den omgivende skovbevoksning men uden intensive afvandings- eller tilplantningsforanstaltninger. Vådbundsarealer i uglejet eller ekstensivt plejet tilstand skal fortsat dyrkes på den måde. Vådbundsarealer, der henligger i lysåben tilstand, bør opretholdes i denne tilstand.

Åbne arealer med spredt træ- og buskvækst (overdrev) holdes i denne tilstand, om nødvendigt ved holmevise plantninger eller ved stedvise rydninger.

Til kapitel 2 om fredskovspligt

Til § 3

Den gældende lovs regler om, hvilke skove der er fredskovspligtige, findes i § 1, der i 6 punkter opregner de fredskovspligtige skove.

- I. Skove, der ved lovens ikrafttræden den 14. maj 1935 tilhørte staten, kommuner, kirker, præsteembeder og offentlige stiftelser.
- II. Skove i de sønderjyske landsdele, som fandtes på tidspunktet for udstedelsen af skov- og jagtforordningen af 2. juli 1784.
- III. Skove i den øvrige del af landet, som fandtes på tidspunktet for udstedelse af forordning af 27. september 1805 om skovenes udskiftning, vedligeholdelse og fredning i Kongeriget Danmark.
- IV. Skove, der af hovedgårdsejere blev unddraget bondebrug i henhold til udskiftningsforordningen af 8. juni 1787.
- V. Skove, der er pålagt fredskovspligt ved tinglyste deklARATIONER.
- VI. Skovstykker, der ved lovens ikrafttræden lå omgivet af eller dannede forbindelse mellem skove, der er nævnt under II, III, IV eller V, eller som udfyldte indskæringer i yderkanten af sådanne skove.

Forslaget til § 3 bygger i al væsentligt på den gældende lovs § 1, men der er dog tale om såvel en præcisering som en udvidelse af denne.

De fredskovspligtige arealer skal som hovedregel holdes træbevoksede og dyrkes i overensstemmelse med principperne for god skovdrift, jf. kapitel 3.

Det bemærkes, at arealer, hvorpå fredskovspligten er ophævet efter den tidligere eller nugældende lovgivning, fortsat er fritaget for fredskovspligt, selv om de efter ordlyden falder ind under et eller flere af punkterne, og selv om de fortsat bærer skov, jf. § 47, stk. 1.

Det tilføjes, at selvom skøde på en skovbevokset ejendom tidligere i overensstemmelse med den gældende lovs § 1, jf. § 10, stk. 3, har fået påtegning om, at der ikke findes fredskov på ejendommen, er skoven alligevel fredskovspligtig, hvis den er omfattet af bestemmelserne i lovforslagets § 3. En »negativ« skødepåtegning er nemlig ikke at sammenligne med en tilladelse som nævnt i § 47, stk. 1.

Ad Stk. 1

Ad nr. 1. Ifølge den gældende lovs § 1, I, er de offentligt ejede skove fredskove, hvis de ved lovens ikrafttræden i 1935 tilhørte staten, kommuner, kirker, præsteembeder eller offentlige stiftelser. Der foreslås en ajourføring, så sådanne skove, bortset fra dem, der ejes af offentlige stiftelser, jf. nr. 6, er fredskove, uanset hvornår de er erhvervet. Det gælder således også skove, som erhverves i